

CUSTOMER COPY
Request Slip

20/12/2024 15:12:26 AEDT

TRAN, VAN

27 DEC 2024

REQUEST AVAILABLE TO:

Destination: Redmond Barry Reading Room

Request Type: Patron physical item request

Patron ID:

Chung Một Mái Nhà

A HOME OF MANY ROOMS

Celebrating the Australian Vietnamese Women's Welfare Association, 1983-2008

Catherine Earl

Biên bản buổi họp thành lập "Hội Phụ Nữ Úc Việt tại Victoria"

Ngày: 15.1.83
Nơi: Migrant Resources Centre
575 Elizabeth Street

Người chủ tọa: Huỳnh Bích Cẩm
Hiện diện: H. B. Cẩm, T. T. Thanh, N. K. Nguyệt,
N. C. Kim, N. T. Phương, P. M. Dương, N. T. Sang,
T. T. Duyên, N. P. Chăm, H. T. Hải, L. Q. T. Long,
Hương L., V. K. Mai, T. T. Chăm, T. T. Khâm,
N. H. Châu

Giờ bắt đầu: 9.55

1.1) Chị Cẩm cho biết lý do buổi họp và mục tiêu của hội. Rằng hội phải có hội viên đóng niên liêm (financial members) và số sách tiên và ranh mạch thì hội mới có thể san này.

1.2 - xin Chánh Phủ và Ethnic Communities Council cho grant-in-aid. Việc xin tiền trợ cấp không phải là dễ và không thể làm ngay được vì Chánh Phủ muốn có bằng chứng rằng họ mình hoạt động hẳn hoi và theo qui cũ.

1.3 - xin Hospitals and Charities Commission công nhận là một hội từ thiện. Hội từ thiện là một hội mà những người ủng hộ có thể xin số thuế ưu hoãn tại họ (rebate) phần thuế của số tiền họ biếu hoặc đóng góp cho hội. Thí dụ

15.1.83

Tên dự định: Hội Tương trợ Phụ Nữ Úc Việt tại Victoria (Australian Vietnamese Women's Welfare)

Mục tiêu:
I. Phục vụ cho toàn thể cộng đồng Việt Nam tại Victoria đặc biệt trong những lãnh vực như sau:

- cố vấn gia đình, giáo dục và pháp lý
- nâng đỡ tinh thần và trợ cấp vật chất cho ai cần sự nâng đỡ và trợ cấp tại gia, bệnh viện hoặc trong trường hợp gặp khó khăn trước pháp luật
- liên lạc với cộng đồng Úc, các cộng đồng di dân, các cơ quan chính phủ và các hội từ thiện.
- khảo cứu và tổ chức buổi thảo luận về những vấn đề xã hội kể trên.

II. Sẵn sàng cộng tác với tất cả các hiệp hội khác cũng có mục tiêu phục vụ cộng đồng và sẵn sàng đón nhận sự hợp tác của họ.

Sơ đồ tổ chức uỷ ban chấp hành lâm thời

- 1 Chủ tịch
- 1 Phó chủ tịch
- 1 Tổng Thư ký
- 1 Thủ Quỹ
- 1 Ban phụ trách 7 ban như sau:

Hand-written minutes and agenda from the AVWWA meeting

chính phủ nên có trách nhiệm cung cấp...

Trong số các cơ quan chính phủ Tiểu Bang, Bộ Giáo Dục và Bộ Y Tế là hai cơ quan đi đầu trong việc cung cấp dịch vụ đặc biệt dành cho người Việt. Có khoảng 24 trường tiểu học, trung học và trường kỹ thuật đã mượn trợ giáo người Việt, tuy nhiên, những người này chỉ làm việc bán thời. Chúng tôi được biết, trong một trường hợp cá biệt, một trợ giáo người Việt đã phải làm việc cho 4 trường ở vùng Preston. Chiều hướng phân tán mỏng họ ra đã là đáng quan ngại, song còn nghiêm trọng hơn nữa là việc họ được trả lương rất thấp, không có địa vị trong trường, nghề nghiệp lại thiếu ổn định (thường thì họ phải ký hợp đồng mỗi năm), và họ cũng chẳng có cơ hội để thăng tiến nghề nghiệp. Ấy vậy mà họ lại thường là điểm tiếp xúc đầu tiên cho những gia đình không nói được tiếng Anh và thường được gọi đến để cố vấn tổng quát về cả những lĩnh vực ngoài giáo dục như về luật pháp, y tế, an sinh xã hội, di trú, và nhân dụng – những lĩnh vực mà họ không được am tường cho lắm. Họ không có ai để được cố vấn, hỗ trợ và thường thì họ cũng không biết phải giới thiệu người hỏi mình đến cơ quan nào nữa...

Bộ Y Tế đã tuyển dụng một số người Việt làm Nhân Viên Y Tế Sắc Tộc và làm thông ngôn, nhưng cũng chưa đủ. Bộ Nhân Dụng Liên Bang có mượn một vài nhân viên thông ngôn tại các trung tâm di trú và một số văn phòng trong các vùng nội ô. Gần đây, Bộ Anh Sinh Xã Hội cũng có tuyển dụng một số thông ngôn viên làm việc tại một số văn phòng trong các vùng nội ô.

Tại Ủy Hội Sắc Tộc Sự Vụ có ban thông dịch từ bốn năm nay. Gần đây, Ủy Hội có tuyển dụng 3 nhân viên Việt nam để làm một cuộc nghiên cứu ngắn hạn về những nhu cầu của cộng đồng

Location: SLTF

Call Number: 305.89592094 E7H

Title: Chung một mái nhà = A home of many rooms : celebrating the Australian Vietnamese Women's Welfare Association, 1983-2008 / Catherine Earl.

Flying the flags of Australia and the Republic of Vietnam.
The Richmond office was built in 1998.

đến Melbourne bắt chập nguồn gốc văn hóa. Bà Nguyễn Thị Vinh, hiện là Hội Trưởng và là hội viên từ năm 1985 giải thích về đường lối mới theo triết lý của Hội:

Mục tiêu của Hội là cung cấp dịch vụ cho cộng đồng người Việt, gồm cả người mới đến và bất cứ ai bị cô thế, thiếu học hay nghèo khổ. Chúng tôi làm việc đặc biệt với phụ nữ có vấn đề gia đình như bạo hành trong gia đình hay quan hệ giữa cha mẹ với con cái. Chúng tôi hỗ trợ phạm nhân và khuyến khích hoạt động thể thao để ngừa giới trẻ sa vào ma túy. Chúng tôi có chương trình huấn nghệ, chăm sóc cao niên, chăm sóc trẻ thơ, dạy Anh văn và điện toán. Chúng tôi giúp cả người mới tới lẫn người đã ở đây lâu để hội nhập vào xã hội Úc. Chúng tôi vẫn còn phải giúp họ vì văn hóa chúng tôi khác với văn hóa phương Tây. Chúng tôi mang thông tin đến và giúp họ hiểu về xã hội Úc và cũng để người Úc hiểu văn hóa chúng tôi. Trong tương lai chúng tôi vẫn giữ đường lối hiện nay và xem đó là ưu tiên hàng đầu nhưng chúng tôi cũng sẽ chuyên hoạt động của chúng tôi cho đa dạng hơn. Ngoài cộng đồng người Việt, chúng tôi đang cố gắng cung cấp dịch vụ cho người tị nạn mới tới như cộng đồng người Sudan. Mục đích của chúng tôi là giúp người tị nạn mới tới và cũng cung cấp vài dịch vụ cả cho người cô thế trong cộng đồng người Úc. Những vấn đề này không chỉ có trong cộng đồng người Việt mà thôi.

Trong khi việc nói rộng các mục tiêu được áp dụng trong việc cung cấp dịch vụ đã xảy ra được vài năm rồi, các mục tiêu của Hội trong bản Điều lệ vẫn được giữ như cũ. Nhằm giúp sự chuyển hướng này được suông sẻ, Ban Điều

Location: SLTP

Call Number: 305.89392074 E7H

Title: Chung một mái nhà = A home of many rooms : celebrating the Australian Vietnamese Women's Welfare Association, 1983-2008 / Catherine Earl.

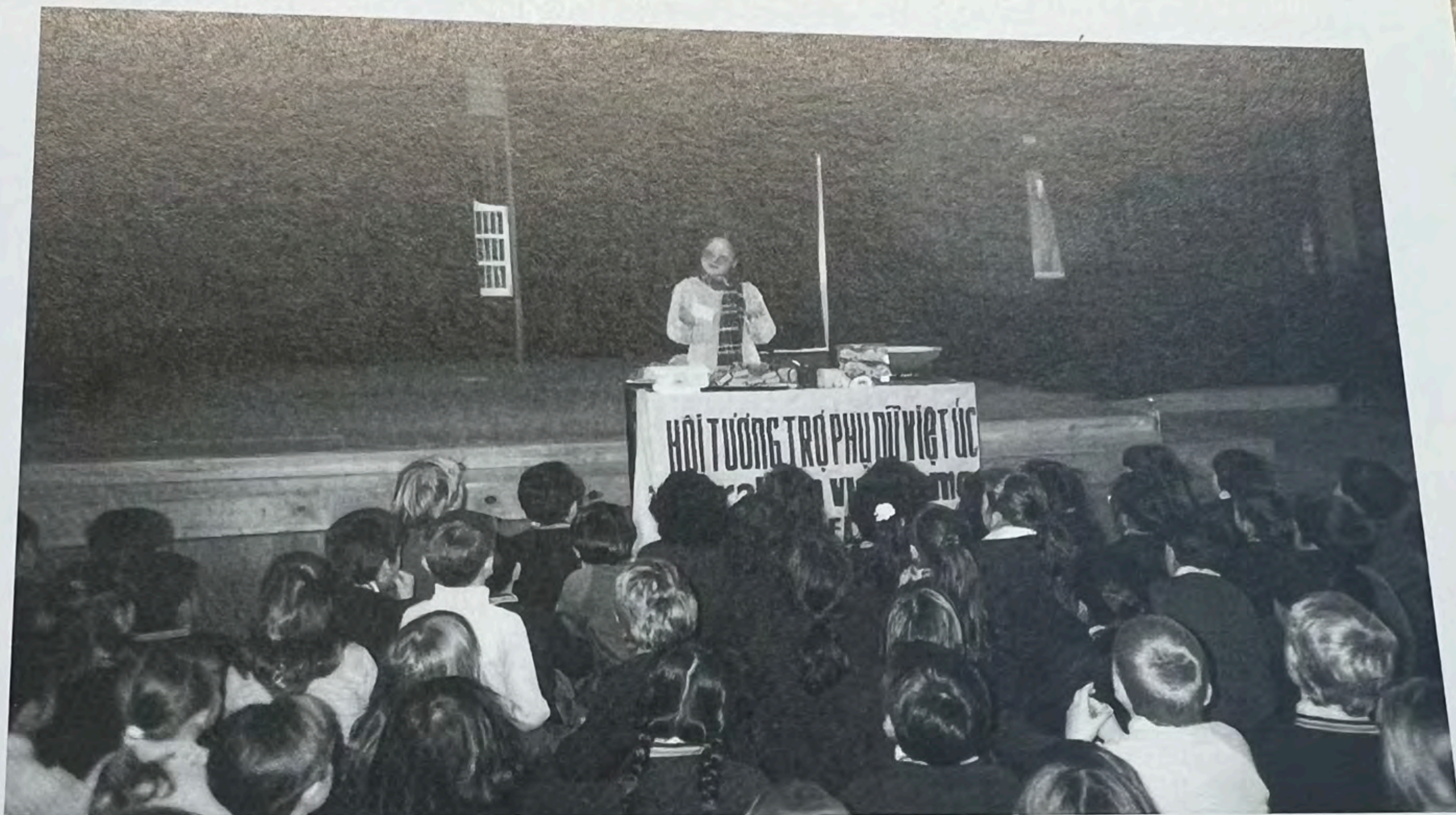

ABOVE: Spring Rolls usually disappeared within minutes.

RIGHT: Yen Bui demonstrates how to make Spring Rolls.

While the broadening of the objectives has been implemented in the service delivery for several years, the Association's objectives as stated in the Constitution have remained the same. To guide this shift in focus, the Board recognized the need for a new vision statement. In October 2006, at the year's strategic planning weekend, the Board members discussed and revised the draft of a new vision which the CEO had submitted. The new vision, published in the Association's 2007 Annual Report, is for: "a harmonious society in which everyone, irrespective of age, gender, skills, abilities, ethnicity, religion, feels valued, is motivated and empowered to contribute."

As this new vision shows, the Association continues to make a valuable contribution by addressing disadvantage and building cultural bridges for the benefit of the society and the wellbeing of the community.

Hành nhận thấy cần đưa ra một viễn kiến mới. Vào tháng Mười 2006, trong phiên họp cuối tuần bàn về kế hoạch chiến lược hàng năm, thành viên Ban Điều Hành đã bàn thảo và duyệt lại dự thảo về viễn kiến mới do Tổng Giám Đốc Điều Hành đệ trình. Viễn kiến mới của Hội, như đã được đăng trong Bản Tường Trình Thường niên năm 2007 là giúp tạo nên “một xã hội hài hoà trong đó mọi người không phân biệt tuổi tác, giới tính, năng khiếu, khả năng, sắc tộc và tôn giáo đều cảm thấy được đánh giá cao, được khuyến khích và được có quyền đóng góp”

Viễn kiến mới cho thấy Hội tiếp tục cung cấp sự đóng góp quý báu bằng cách giúp người cô thế và xây dựng nhịp cầu văn hóa vì lợi ích của xã hội và sự an lành của cộng đồng.

HỘI TƯƠNG TRỢ PHỤ NỮ ÚC-VIỆT TẠI VICTORIA

Xuân Quý Hợi
1983

Cung Chúc Tân Xuân

started with a typewriter . . .”

nes from 1983 to 2008.

TUONG TRỢ
Tạp chí của Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
Số 12

TUONG TRỢ
Tạp chí của Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
Số 3

TUONG TRỢ
Tạp chí của Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
Số 19
VIETNAMESE ENGLISH BILINGUAL

VIETNAM
TƯỜNG TRỢ
Số 29 & 30

VIET NAM
TƯỜNG TRỢ
Số 29 & 30

VIỆT NAM
TƯỜNG TRỢ
Số 41

VIỆT NAM TƯỜNG TRỢ
Số 35
CUNG CHÚC TÂN XUÂN
Xuân TÂN-MỬ

VIỆT NAM TƯỜNG TRỢ
Số 36
Vịnh HẠ LONG

VIỆT NAM TƯỜNG TRỢ
Số 37
Làng TỰ-ĐỨC

VIỆT NAM TƯỜNG TRỢ
Số 38

VIỆT NAM TƯỜNG TRỢ
Số 39
Cung chúc Tân Xuân
Lan với AYERS ROCK

VIỆT NAM TƯỜNG TRỢ
Số 40

Phụ Nữ Việt
Số 42
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
8-1996

PHỤ NỮ VIỆT
Số 45
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
11-1996

PHỤ NỮ VIỆT
Số 46
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
11-1996

PHỤ NỮ VIỆT
Số 45
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
11-1996

PHỤ NỮ VIỆT
Số 46
CUNG CHÚC TÂN XUÂN KỶ MẠO

PHỤ NỮ VIỆT
Số 46
Cung Chúc Tân Xuân Canh Thìn
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
Australian Vietnamese Women's Welfare Association

PHỤ NỮ VIỆT
Số 47
CUNG CHÚC TÂN XUÂN NHÂM NGỌ
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
AUSTRALIAN VIETNAMESE WOMEN'S WELFARE ASSOCIATION INC.

PHỤ NỮ VIỆT
Số 50
Cung Chúc Tân Xuân Quý Mùi - 2003
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
Australian Vietnamese Women's Welfare Association

Phụ Nữ Việt
Số 51
Cung Chúc Tân Xuân 2004
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
Australian Vietnamese Women's Welfare Association

Phụ Nữ Việt
Số 52
Xuân Ất Dậu 2005
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
Australian Vietnamese Women's Welfare Association

Phụ Nữ Việt
Số 53
Xuân Đinh Tỵ 2006

Phụ Nữ Việt
Số 54
Xuân Kỷ Mùi 2007
Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc
Australian Vietnamese Women's Welfare Association

Location: SLTF

Call Number: 305.89592094 E7H

Title: Chung một mái nhà = A home of many rooms : celebrating the Australian Vietnamese Women's Welfare Association, 1983-2008 / Catherine Earl.

By: Earl, Catherine.

Imprint: North Richmond, Vic. : Australian Vietnamese Women's Welfare Association and Victoria University, 2008.

Item Barcode:

Army, Seventh Day Adventists, St Vincent de Paul và nhờ đó những người tị nạn mới tới đã nhanh chóng nhận được phẩm vật cứu trợ. Trong vài trường hợp khác, hội viên và thiện nguyện viên của Hội làm việc với những tổ chức khác như Hiệp Hội Tương Trợ Người Đông Dương và Cộng Đồng Khmer ở Victoria để phân phát phẩm vật cứu trợ một cách hữu hiệu. Trong sáu tháng cuối năm 1983 Hội đã nhanh chóng cấp phát quần áo ấm cho hơn 500 người tị nạn Việt Nam và Cam-bốt.

Ngoài phẩm vật cứu trợ, Hội còn có sáng kiến đề ra và thực hiện nhiều chương trình giáo dục để trợ giúp người Việt tị nạn mới định cư ở Victoria tìm được việc làm hay tiếp tục đường học vấn. Một sáng kiến mới về giáo dục của Hội là thiết lập Trung Tâm Giáo Dục và Hỗ Trợ Gia Đình dành cho phụ nữ, nam giới và giới trẻ chưa có việc làm. Trung tâm này được thành lập nhờ vào nguồn tài trợ của Ủy Ban Sắc Tộc Sự Vụ Victoria, và đây là nguồn tài trợ đầu tiên mà Hội nhận được. Trong suốt năm, Trung Tâm đã tổ chức các lớp học kéo dài ba hay bốn giờ mỗi ngày, năm ngày mỗi tuần. Trung Tâm cũng sắp xếp 12 khóa học, kết hợp Anh văn với huấn nghệ dành cho học viên người Việt. Các khóa học này được dạy ở các trường Trung Cấp Kỹ Thuật, gồm cả trường Trung Cấp Kỹ Thuật Footscray (hiện nay là một phần của Đại Học Victoria). Các khóa học rất đa dạng, bao gồm từ dạy cách quét dọn, may mặc, tiêu thương, mộc, sửa xe, may nệm, trải thảm, sơn nhà và dán giấy vách tường, làm vườn và chăm sóc nhà đến phép xã giao văn phòng cũng như khóa học để trở thành trợ giáo song ngữ. Trong tất cả các thông báo về những khóa học, Hội đều nêu rõ ý định của Hội là cung cấp dịch vụ và chương trình cho cả nam lẫn nữ.

Tất cả những chương trình dạy ngôn ngữ của Hội đều dành cho học viên nam và nữ ở mọi lứa tuổi. Một trong những chương trình này là dạy kèm song ngữ cho học sinh trung học ở năm cuối để giúp các em trong những môn bắt

đã lập ra lớp tiên sản dạy bằng tiếng Việt cho những phụ nữ đang mang thai.
Những thiện nguyện viên khác thì dạy các khóa về kỹ năng giao tế và tìm việc
làm cho sinh viên mới ra trường.

Tài trợ đầu tiên của chính phủ

Năm 1983, Hội nhận được tài trợ đầu tiên từ Bộ Di Trú Và Sắc Tộc Sự Vụ của Chính phủ Liên bang, trị giá \$2,000 để mua một máy đánh chữ. Tiếp theo là tài trợ \$20,000 từ Ủy Ban Sắc Tộc Sự Vụ Victoria vào tháng Năm 1984 cho phép Hội có kế hoạch dài hạn hơn. Trong khi tài trợ này cho Hội một cơ hội tốt để phát triển, thì buổi lễ nhằm công khai hóa các nguồn tài trợ lại gây tranh cãi và hiểu lầm trong nội bộ cộng đồng tị nạn Việt Nam. Lúc đó bà Huỳnh Bích Cẩm là Hội Trưởng. Bà giải thích về sự tranh cãi này:

Nguồn tài trợ cho các cộng đồng khác nhau được công bố với cờ của nước nhận tài trợ - một tài trợ cho một tổ chức Ý được công bố với cờ Ý ở phía sau, một tài trợ cho một tổ chức Hy Lạp được công bố với cờ Hy Lạp ở phía sau. Khi tới phiên chúng tôi thì cờ cộng sản của Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam được kèm theo - cờ đỏ sao vàng. Cộng đồng người Việt dùng dùng nỗi giận và đổ lỗi cho Hội.

Phóng sự của đài truyền hình ABC về thành công của Hội trong việc nhận được tài trợ đã gây thêm tác hại cho thanh danh của Hội. Bà Trần Đăng Thanh

The first turning point

One of the most significant challenges that the Association ever faced arose in August 1984 in the second year of activities. This first challenge resulted from a small proofreading error, but it threatened the future of the Association. More importantly, it threatened the personal reputations of Cam Nguyen and each of the members serving on the Executive Committee. In turn, this impacted negatively on their families and their other activities in the community. Cam explains the mistake.

At the time, other Vietnamese organizations were run by men. They were hostile to our organization. It didn't worry us until we made a mistake in an issue of our magazine. We had – on the back cover – a photo of Saigon. It was a small size postcard of the central business district of Saigon. When it was blown up, there was a picture of Ho Chi Minh.

Ho Chi Minh was the communist leader of North Vietnam, whose troops had defeated the American-backed South Vietnamese military forces. All the Vietnamese refugees who arrived in Australia had fled from communist Vietnam. There was nothing more offensive to the newly settled Vietnamese community – many of whom were former army officers, soldiers and their families – than a picture of Ho Chi Minh. Cam describes the community's response.

Big trouble! That gave the men's organizations an excuse to come down on us hard, calling us communists and all kinds of things. I

Location: SLTF

Call Number: 305.89592094 E7H

Title: Chung một mái nhà = A home of many rooms : celebrating the Australian Vietnamese Women's Welfare Association, 1983-2008 / Catherine Earl.

By: Earl, Catherine.

Imprint: North Richmond, Vic. : Australian Vietnamese Women's Welfare Association and Victoria University, 2008.

Item Barcode:

Bước ngoặt đầu tiên

Một trong những thử thách lớn nhất mà Hội đã phải đối mặt xảy ra vào tháng Tám năm 1984, là năm hoạt động thứ hai của Hội. Thách thức đầu tiên này là hậu quả từ một lỗi sai nhỏ trong công tác đọc và chỉnh sửa bản in nhưng nó đe dọa tương lai của Hội. Trầm trọng hơn nữa là nó còn đe dọa uy tín cá nhân của bà Cẩm và từng thành viên trong Ban Chấp Hành, rồi đó ảnh hưởng tiêu cực đến gia đình họ và những hoạt động khác của họ trong cộng đồng. Bà Cẩm giải thích:

Lúc bấy giờ các tổ chức người Việt khác đều do nam giới điều hành. Họ không có thiện cảm với tổ chức của chúng tôi. Điều đó không làm chúng tôi lo ngại cho đến khi chúng tôi phạm một lỗi trong một ấn bản của tập san Hội. Chúng tôi đã đăng - ở bìa sau - ảnh thành phố Sài Gòn. Đó chỉ là một ảnh nhỏ, khổ bưu thiếp, chụp khu trung tâm thương mại Sài Gòn. Nhưng khi phóng to ra thì trên đó thấy có hình của Hồ Chí Minh trong ảnh.

Hồ Chí Minh là người lãnh đạo cộng sản Bắc Việt, đánh thắng quân lực Việt Nam Cộng Hòa do Hoa Kỳ yểm trợ. Tất cả người Việt tị nạn đến Úc là những người trốn khỏi ách cộng sản Việt Nam. Không có gì gây phản ứng mạnh mẽ đến cộng đồng người Việt vừa mới định cư - nhiều người trong số họ trước đây là sĩ quan, quân nhân và gia đình họ - cho bằng đăng hình của Hồ Chí Minh. Bà Cẩm kể lại phản ứng của cộng đồng:

Nguy to! Điều này làm cho các tổ chức của nam giới có cơ để lên án chúng tôi, gọi chúng tôi là cộng sản và đủ mọi thứ chuyện. Tôi

don't know how many, but probably eight or nine men even signed a declaration that I was communist. Among them there were two Catholic priests, one Buddhist monk, and the Presidents of this, that and the other associations. Anyway we weathered that storm. It was quite a difficult period for members of the Committee, because I did not get any rude phone calls, but all the other members of the Committee got phone calls from their acquaintances telling them: "What are you doing in that Association! They are communists!" and all kinds of other things. So they had a very rough time. But the amazing thing is no one resigned. When I was accused of being a communist, there was not a single member of the Committee who withdrew. They bore the brunt of criticism from the community. It was quite remarkable. We just soldiered on, and after a while things settled down.

The other women who served on the Executive Committee in 1984 feel as strongly as Cam about having survived the first challenge to grow stronger and more determined to succeed as a result of it. Vinh Nguyen was a Committee member at the time and remembers this turning point vividly. Vinh recalls how she felt.

It's not a happy memory, but I still remember the event Cam described to you about the photo. I was a Committee member and I think that, at that time, we were very united and we stood together because we knew that we were not communists. It was a mistake. I still remember how we coped with that and how a lot of people got upset about that. Because like Cam said, they

không biết là bao nhiêu nhưng có lẽ là tám hay chín người nam ký tên vào bản tuyên bố cho rằng tôi là cộng sản. Trong số đó có hai linh mục Công Giáo, một nhà sư Phật Giáo và những vị Chủ Tịch của hội này hội nọ. Dù sao đi nữa chúng tôi cũng vượt qua được cơn sóng gió ấy. Đó thật là một giai đoạn khó khăn cho mọi thành viên khác trong Ban Chấp Hành bởi vì tôi đã không phải nhận bất cứ cú điện thoại thô lỗ nào nhưng tất cả những thành viên khác đều nhận được điện thoại từ bạn bè quen biết hỏi họ: "Bạn làm gì trong Hội đó? Họ là cộng sản!" và tất cả những chuyện khác. Họ đã phải trải qua một giai đoạn rất khó khăn. Nhưng điều đáng ngạc nhiên là không ai từ nhiệm. Khi tôi bị tố là Cộng Sản, không một thành viên nào rút lui. Họ chịu đựng mũi dùi của sự chỉ trích từ phía cộng đồng. Chúng tôi chỉ còn biết kiên trì và không bao lâu sau mọi việc đều lắng dịu xuống.

Các chị em khác trong Ban Chấp Hành năm 1984 cũng cảm thấy mình có sức mạnh giống như bà Cẩm sau khi đã vượt qua được thử thách đầu tiên ấy. Thử thách này đã giúp họ trở nên mạnh mẽ hơn và kiên quyết hơn để thành công. Bà Nguyễn Thị Vinh lúc đó là một thành viên trong Ban Chấp Hành và bà nhớ lại bước ngoặt này một cách rất rõ nét, bà kể về cảm nghĩ của mình.

Đó không phải là kỷ niệm vui nhưng tôi vẫn nhớ sự kiện mà bà Cẩm vừa kể về bức ảnh. Lúc đó tôi là một thành viên trong Ban Chấp Hành, chúng tôi rất đoàn kết và luôn sát cánh bên nhau vì tự chúng tôi biết chúng tôi không phải là cộng sản. Chúng tôi chỉ bị hiểu lầm. Tôi còn nhớ cách chúng tôi ứng phó với vấn đề đó và người ta tức giận về chuyện đó như thế nào. Vì như bà Cẩm đã

Location: SLTF

Call Number: 305.89592094 E7H

Title: Chung một mái nhà = A home of many rooms : celebrating the Australian Vietnamese Women's Welfare Association, 1983-2008 / Catherine Earl

called us every night to threaten us and say bad things. But Cam was very good. Even at that time she was very strong and she took the responsibility by herself. She never told people it was not her fault. That really impressed me.

The ordinary members of the Association were not as supportive as the Committee members. Thanh Kham Tran Dang has been the Honorary Secretary of the Executive Committee for many years. Even though she had taken a brief period of leave in mid 1984, she made an effort to rehabilitate the Association's reputation among its members, all of whom were women and many of whom were older. Thanh Kham explains how she tried to smooth things over with the members.

Many times I had to calm them down. They were always saying we are communists. Even now. But all of those people – because of me – are now coming back to be members. They wrote letters of resignation and gave them to Cam and Cam gave them to me because I was the Secretary. I asked them: "Why did you do that?" Then, they said: "Ok, we will join in again."

Further, the accusation against Cam raised concerns about the Association from within the Department of Immigration and Ethnic Affairs. In particular, their concerns centred on the new *Grant In Aid* funding for the Learning and Family Support Centre, funding which was shared with the Vietnamese Community Association-Victorian Chapter. Tan Hai Nguyen, its former President, explains the pressure that stemmed from the accusation.

nói, họ gọi chúng tôi mỗi đêm để hăm dọa và để nói xấu chúng tôi. Nhưng bà Cẩm rất hay. Ngay trong lúc đó bà vẫn mạnh mẽ và nhận trách nhiệm về sự kiện đó. Bà chưa bao giờ nói rằng chuyện đó không phải do lỗi của bà. Điều đó làm tôi thật sự cảm động.

Hội viên thường không ủng hộ chúng tôi mạnh mẽ bằng các thành viên trong Ban Chấp Hành và sau này là Ban Điều Hành. Bà Trần Đăng Thanh Khâm là Tổng Thư Ký trong Ban Điều Hành suốt nhiều năm. Tuy bà đã xin nghỉ một thời gian ngắn vào giữa năm 1984 nhưng bà đã cố gắng phục hồi danh tiếng của Hội với những hội viên, tất cả là phụ nữ mà nhiều người đã có tuổi. Bà Thanh Khâm giải thích cách thức bà đã làm để xoa dịu hội viên:

Nhiều lần tôi phải làm cho họ dịu xuống. Họ luôn nói chúng tôi là cộng sản, thậm chí hiện nay cũng vậy. Nhưng tất cả những người đó - vì tôi - giờ đây họ đã trở lại làm hội viên. Họ đã viết thư xin ra khỏi Hội và đưa cho bà Cẩm và bà đưa cho tôi vì tôi là Tổng Thư Ký. Tôi hỏi họ: "Tại sao làm như vậy?" Sau đó họ nói, thôi được chúng tôi trở lại."

Hơn nữa, sự cáo buộc đối với bà Cẩm còn gây nên sự quan ngại từ phía nội bộ của Bộ Di Trú Và Sắc Tộc Sự Vụ. Cụ thể là những quan ngại đó thể hiện qua nguồn tài trợ mới *Grant in Aid* nhằm tài trợ cho Trung Tâm Học Vấn Và Hỗ Trợ Gia Đình, tài trợ này được chia với Cộng Đồng Người Việt Tự Do Victoria. Ông Nguyễn Tấn Hải, từng là Chủ Tịch của tổ chức này, nói về ảnh hưởng bắt nguồn từ sự cáo buộc:

Mỗi khi tôi nghĩ đến sự việc đó thì tôi lấy làm tiếc. Tôi vẫn còn

Anytime I think of it, I think with regret. I still remember the Welfare Association published a magazine but, unfortunately, the picture they printed on the magazine was Saigon with a very small picture of Ho Chi Minh. I wasn't aware of that, but a number of people came to my office because, at the time, I was the President of the Vietnamese Community Association. A lot of people complained and asked: "Why did she put the picture of Ho Chi Minh on the cover of the magazine?" They convinced me that the Vietnamese Community had to react and, to be honest, at the time I was wrong when I took their advice. I was under a lot of pressure from other groups, so I put out a notice. It was pretty strong. It wasn't right.

The events did not end then. The Association came under scrutiny from the funding body. Tan Hai explains what happened.

The government heard about that and we had a meeting with the Department of Immigration. At that time, who was the Director? Keith Owen – He retired a long time ago. He organized a meeting with Cam, myself and other members to try to resolve the issue, and eventually the matter was resolved.

While Tan Hai admits some responsibility for this event, he can see that alternative action was possible. Tan Hai explains.

Now, if I think about it after twenty years, I feel regret about it because what I did was not right. But if you ask other people,

nhớ lúc Hội phát hành tạp chí, nhưng thật không may, ảnh in trên tạp chí là ảnh thành phố Saigon có hình Hồ chí Minh rất nhỏ. Tôi không để ý đến sự kiện đó nhưng một số người đến văn phòng tôi, vì lúc đó tôi là Chủ Tịch của Cộng Đồng Người Việt. Nhiều người khiếu nại và hỏi :”Tại sao bà ấy đăng hình Hồ Chí Minh trên trang bìa của tạp chí?” Họ thuyết phục tôi rằng Cộng Đồng Người Việt phải phản ứng lại, và thú thật lúc đó tôi đã sai lầm khi nghe lời họ. Tôi bị áp lực từ nhiều nhóm khác nhau và tôi đã ra thông báo. Thông báo rất mạnh mẽ. Nó không đúng.

Sự việc không chỉ dừng lại ở đó. Hội còn phải tiếp tục chịu sự suy xét của các cơ quan cấp tài trợ. Ông Hải cho biết về điều đã xảy ra:

Chính phủ biết được tin đó và chúng tôi có buổi họp với Bộ Di Trú. Lúc đó ai là Giám Đốc? Ông Keith Owen. Ông đã nghỉ hưu từ lâu. Ông tổ chức một buổi họp với bà Cẩm, tôi và vài nhân vật nữa để cố gắng giải quyết vấn đề và rốt cuộc sự việc đã được giải quyết.

Trong khi nhận phần nào trách nhiệm về sự việc này thì ông ta cũng thấy mình có thể được giải quyết theo cách khác. Ông Hải giải thích:

Bây giờ nếu tôi nghĩ về việc ấy sau hai mươi năm, tôi cảm thấy hối tiếc về việc làm không đúng của mình. Nhưng nếu bạn hỏi những người khác, họ có thể nói với bạn rằng điều đó là đúng. Là người chịu trách nhiệm về nhóm chủ chốt, tôi cảm thấy không đúng. Đúng ra chúng tôi phải tổ chức một buổi họp với bà ấy để bàn thảo về vấn đề đó. Đó có thể là giải pháp hay nhất. Nhưng

they might tell you that it was right. As the person responsible for the umbrella group, I felt it was not right. Infact we should have organized a meeting with her to discuss it. That would have been the best way. But we used our numbers because we had the numbers and we tried to put a lot of pressure on this small Welfare Association. So I met Cam two or three years ago and I talked to her about that incident and I told her that I was very sorry about that and what I had done was not right. If you think deeply about this issue, then it is not right. But I can tell you, at that time, I was under a lot of pressure from many groups in the Community. I always thought about the incident and that I made the wrong decision. But you may be right, I had no choice at the time.

Even though many Vietnamese groups were offended by the mistake, at first seems unclear why they were provoked to action against the women. Vinh, the current President, regards the threats she and the other Committee members received to be part of a bigger issue of power between the various Vietnamese community organizations that were operating at the time. Vinh explains why she thinks the Association was targetted.

It's not because by that time the community was so strong and anti-communist they wanted us to end. By that time the Association was just two or three years old. A lot of the other Vietnamese Associations were run by soldiers and ex-army people. They wanted to get rid of us because the Association was young. They thought it would be easy to get rid of us.

chúng tôi lại dùng số đông vì chúng tôi có số đông và chúng tôi đã cố gây nhiều áp lực lên Hội nhỏ bé kia. Tôi đã gặp bà Cẩm khoảng hai ba năm về trước và tôi có đề cập với bà về biến cố đó. Tôi đã nói với bà là tôi rất hối tiếc về chuyện đó vì điều tôi làm là không đúng. Nếu mình suy nghĩ thật kỹ về chuyện này thì thấy nó không đúng. Nhưng tôi có thể nói rằng tại thời điểm đó tôi bị áp lực rất nhiều từ nhiều nhóm trong cộng đồng. Tôi luôn nghĩ về biến cố này và việc tôi ra quyết định sai lầm. Nhưng bạn có thể đúng, lúc đó tôi không có lựa chọn nào khác.

Dẫu nhiều nhóm người Việt thấy bị xúc phạm vì sai lầm này, lúc đầu cũng không rõ ràng tại sao họ bị kích động để có hành vi chống lại phụ nữ. Bà Vinh, Hội Trưởng đương nhiệm, xem những đe dọa đối với bà và những thành viên khác trong Ban Chấp Hành là phần nào của vấn đề lớn hơn: đó là quyền hành giữa các tổ chức cộng đồng người Việt đang hoạt động lúc bấy giờ. Bà Vinh giải thích tại sao bà nghĩ Hội đã là mục tiêu của họ:

Không phải vì lúc ấy cộng đồng rất mạnh và chống cộng triệt để, mà là vì họ muốn dứt điểm chúng tôi. Lúc đó Hội vừa tròn hai hay ba tuổi. Có rất nhiều hội đoàn Việt Nam khác do các cựu quân nhân và cựu sĩ quan điều hành. Họ muốn trừ khử chúng tôi vì Hội còn non nớt. Họ tưởng loại bỏ chúng tôi là dễ.

Tương lai của Hội bị đe dọa mặc dầu Hội có ảnh hưởng rất tích cực trên cộng đồng người Việt qua công tác trợ giúp định cư và Trung Tâm Học Vấn Và Hỗ Trợ Gia Đình. Bà Vinh suy nghĩ về ảnh hưởng của Hội đối với cộng đồng người Việt:

These issues are especially felt in refugee communities because refugees come from dysfunctional societies and usually third world countries and, of course, there is a problem with the human rights situation where the refugees come from. It's a common issue.

Following the first forum on *Vietnamese Women in Australia* in 1991, Cam wrote and published a short article titled "East, West and Vietnamese Women" about how Vietnamese cultural values affected women's daily lives. Cam explained some of the positive adaptations made by Vietnamese women living under strict gender traditions and the benefits this brings to the Association.

It is true that Vietnamese society is paternalistic and that the dice are heavily loaded against women but this has forced them to acquire invaluable qualities such as those of patience, perseverance, hard work, inner strength and quiet resilience. These helped them to survive and take care of their families in spite of the vagaries of several centuries of war when their men were away soldiering. These same qualities have proved handy in their resettlement in Australia. Furthermore, as an antidote to their trials and sufferings, many Vietnamese women have developed a robust sense of humour, making light of hardships and misadventures. Although I have served on a great many committees, I have not known any which get through as much work with as little fuss and as much laughter as the executive committee of our Australian Vietnamese Women's Welfare Association.

viết một bài ngắn với tựa là "Đông, Tây và Phụ Nữ Việt" nói về ảnh hưởng của giá trị văn hóa cổ truyền Việt Nam trong cuộc sống hàng ngày của người phụ nữ. Bà Cẩm giải thích về một vài thích nghi tích cực mà phụ nữ Việt Nam đã làm được khi họ phải sống trong truyền thống phái tính gắt gao, và những lợi ích mà những điều này mang lại cho Hội:

Xã hội Việt Nam là một xã hội phụ hệ, đó là sự thật, và số phận đàn bà thật là hẩm hiu nhưng điều này làm cho họ đạt được nhiều đức tính quý giá như lòng kiên nhẫn, sự bền chí, khả năng làm lụng cực nhọc, sức mạnh nội tâm và sự âm thầm chịu đựng. Những đức tính này giúp họ tồn tại và chăm sóc gia đình họ qua bao thăng trầm của nhiều thế kỷ giặc giã trong lúc chồng họ đi đánh giặc. Và những đức tính này cũng tỏ ra hữu ích trong cuộc định cư của họ ở Úc. Hơn thế nữa, như liều thuốc giải độc cho những gian truân và khổ nhọc của họ, nhiều phụ nữ Việt Nam đã phát triển một bộ óc hài hước mạnh mẽ, coi thường cực khổ và điều bất hạnh. Dầu tôi đã từng làm việc trong rất nhiều ủy ban, tôi vẫn chưa thấy được nơi nào hoàn tất được nhiều công việc với rất ít tranh cãi nhưng nhiều tiếng cười như trong Ban Điều Hành của Hội Tương Trợ Phụ Nữ Việt Úc.